

Nr 12.

Av herr **Ström, Fredrik**, om utredning beträffande en förbättrad körskoleundervisning m. m.

Det är numera ett obestridligt faktum, att det övervägande antalet trafikolyckor med motorfordon till sin orsak är att hänföra till förarens körsätt. Även om brister och försummelser av detta slag kunna vara av tillfällig natur, lär detta dock icke genomgående kunna vara fallet. I betydande utsträckning måste sådana misslyckanden vara att tillskriva en bristande körskicklighet — särskilt om man i detta ord inlägger icke endast förmågan att manövrera fordonet utan också de långt viktigare egenskaperna förståelse, känsla och ansvar för trafikens väsen. Framför allt i dessa psykiska och moraliska kvaliteter torde det vara, som bristfälligheter föreligga.

Det kan icke vara oberättigat att ställa de brister i körskicklighet, som olycksstatistiken avslöjar, i förbindelse med den utbildning, som blivande motorförare underkasta sig. Vid den första nordiska trafiksäkerhetskongressen i Stockholm förra sommaren utpekades den bristfälliga körutbildningen som en allvarlig olycksorsak. Även om denna utbildning i rätt många fall äger rum på privat väg, torde den likväl till större delen ombesörjas vid landets enskilda bilskolor. Det är också ett allmänt bekant faktum, att denna undervisning uppvisar en högst varierande kvalitet från skola till skola. Det finns samvetsgranna och ambitiösa bilskolor, som ej släppa sina elever ifrån sig, förrän de anse dem helt mogna för den moderna trafiken. Men man ser tyvärr också alltför många bilskolor, vilka förutom den ytterst beklagliga omständigheten, att de sakna kompetens för sin verksamhet, bedriva denna på ett alltför ensidigt kommersiellt sätt. Kursavgiften sättes i första och utbildningen i andra hand.

Otvivelaktigt får denna ojämna och ibland påtagligt underhaltiga undervisning i bilskolorna tillskrivas en stor andel av skulden för de talrika bilolyckorna. Tydligt är, att den kontroll, som ligger i proven för erhållande av körkort, i detta avseende icke är tillfyllest som garanti för ernående av en nödig körskicklighet. När man söker efter vägarna till ett förbättrat tillstånd på detta område anmäler sig dels en skärpning av prövningen för körkortstilldelning, dels — då ett prov dock alltid löper risken att bli missvisande — en förbättrad utbildning i bilskolorna.

Den prövning av vederbörande bilskoleinnehavares kompetens, som hittills ägt rum för tillstånd till sådan verksamhet, synes alltför ofta ha varit av

närmast formell natur. Det är sålunda nödvändigt att denna prövning skärpes och göres mycket mera ingående. Men därmed är icke mycket vunnit, om icke samtidigt samma noggranna omprövning av kvalifikationerna kommer de inom bilskolorna assisterande lärarna till del. Även en fortlöpande kontroll över bilskolornas verksamhet torde visa sig önskvärd. Först på detta sätt kan en auktorisation av bilkörningsundervisningen komma till stånd, vilken kan bli grunden för en allmänt ökad körskicklighet.

Under återopande av det här sagda hemställes,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t göra framställning om skyndsamt utredning om en förbättrad körskoleundervisning och den i samband därmed stående auktorisationsfrågan.

Stockholm den 17 januari 1940.

Fredrik Ström.